

СИСТЕМА МАГІСТРАЛЬНОГО ТРАНСПОРТУВАННЯ ХАРЧОВИХ ВІДХОДІВ

Тилькун Г.В., студ.гр. МПРТп-181

Корнієнко І.В., к.т.н., доцент

Чернігівський національний технологічний університет

Однією з ефективних схем утилізації харчових відходів є їх використання у газогенераторній установці для видобутку біогазу. За умови відокремленого збирання харчових відходів безпосередньо у під'їздах та використання диспозитивів для подрібнення і перетворення харчових відходів у водну суміш постає питання її транспортування від житлових будинків до газогенераторної станції. З огляду на районування міст також можна запропонувати використання декількох газогенераторних станцій для обслуговування окремих мікрорайонів. У такому разі також постає питання не тільки прокладання магістральної каналізації, но і безпечного розташування самих газогенераторних станцій.

Вибір земельної ділянки для розміщення підприємства треба проводити згідно з вимогами чинного природоохоронного й санітарного законодавства, ДБН 360 та СНиП II-89. Площу ділянки для розміщення підприємства приймають залежно від прийнятої технології сортування та перероблення ТПВ. Площу земельної ділянки для розміщення підприємства рекомендовано приймати з розрахунку приблизно 0,09 га на 1000 т ТПВ на рік, у тому числі 0,06 га на 1000 т безпосередньо для виробництва та 0,03 га на 1000т ТПВ - під склади готової продукції та відсортованих компонентів ТПВ, адміністративно-побутові споруди.

Земельну ділянку для будівництва підприємства обирають на передпроектній стадії під час обґрунтування інвестицій, на підставі матеріалів, поданих замовником у обов'язі, що дозволяє надати висновок про можливість розташування підприємства сортування та перероблення ТПВ. Розроблення передпроектних матеріалів будівництва підприємства здійснюють з урахуванням державних, галузевих, регіональних, місцевих та інших програм, схем санітарного очищення населених пунктів тощо. У матеріалах виконують альтернативні пророблення, у тому числі санітарно-гігієнічні та природоохоронні наслідки здійснення будівництва та експлуатації підприємств сортування та перероблення ТПВ.

Підприємство треба розташовувати відносно сельбищної зони з підвітряного боку пануючих вітрів у теплу пору року, а також нижче (за рельєфом) споруд водопостачання. Розмір санітарно-захисної зони підприємства визначають відповідно до ДСП 173 та ДБН 360. Санітарно-захисну зону або будь-яку її частину не можна розглядати як резервну територію об'єкта та використовувати для розширення виробничої зони.

Підприємство треба розміщувати у виробничих зонах міських і сільських поселень або на території полігону ТПВ. Розташування підприємства на рекреаційних територіях, у зонах санітарної охорони джерел водопостачання та прибережних смугах водойм, охоронних зон курортів заборонено.

Відстань між найбільш високим рівнем ґрунтових вод і лотками дренажної системи підприємства має бути не менше ніж 1 м. Якщо земельна ділянка не відповідає цим вимогам, під час проектування треба передбачити гідроізоляційні та спеціальні дренажні заходи для унеможливлення руйнування конструкцій і забруднення ґрунтових вод поверхневим стоком підприємства.

Вибір земельної ділянки здійснюють з урахуванням можливості приєднання підприємства до існуючих комунікацій водопостачання, водовідведення, тепlopостачання, газопостачання та електропостачання. За необхідності передбачають розміщення трансформаторної підстанції, котельні, запасних резервуарів для води, локальних очисних каналізаційних споруд і локальних очисних споруд для очищення зливових вод.

Етапи будівництва БГУ

1. На підставі заповненого опитувального листа, розробляється техніко-економічне обґрунтування:
 - визначення техніко-економічних показників, терміну окупності.
2. Розробка концептуального проекту:
 - розробка компоновки та конструкції біогазової установки з прив'язкою до рельєфу і геології місцевості;
 - визначення обсягів будівельних і монтажних робіт;
 - розробка специфікації обладнання та робіт;
 - визначення взаємних зобов'язань;
 - розробка кошторисної документації;
 - визначення вартості Контракту.
3. Реалізація проекту:
 - висновок Контракту, передплата;
 - виконання технічного проекту;
 - узгодження проекту з місцевими органами влади, Держпромтехнаглядом;
 - виконання робочого проекту, проміжна оплата;
 - закупівля обладнання, виконання будівельних і монтажних робіт;
 - виконання пуско - налагоджувальних робіт і технологічний запуск;
 - навчання персоналу;
 - здача біогазової установки в експлуатацію, остаточний розрахунок.

4. Гарантійне та післягарантійне обслуговування.

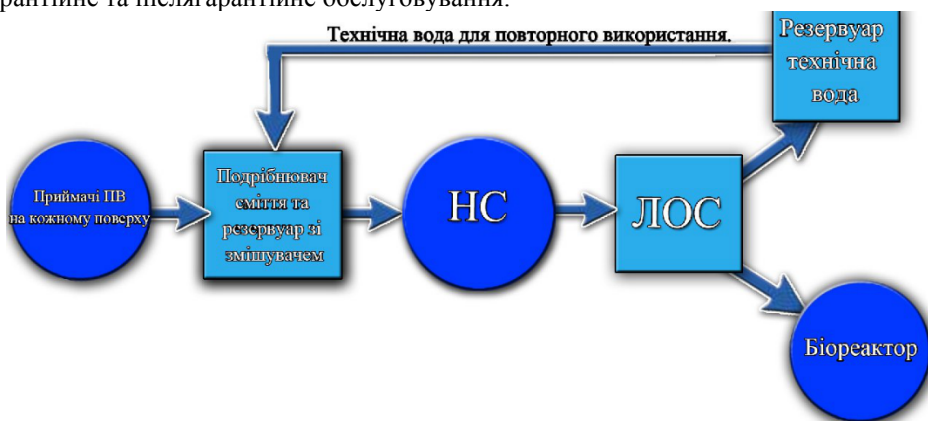

Рис. 1. Схема транспортування побутових відходів

Висновки: Завдяки реалізації запропонованої системи магістрального транспортування харчових відходів об'єми полігонів сміттєзвалищ почнуть зменшуватись доки зовсім не зникнуть, зменшаться викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря, забруднення ґрунтів, відбудеться поліпшення екологічної ситуації та санітарного стану.

Список використаних джерел

1. ГБН В.2.2-35077234-001:2011. «Підприємства сортування та перероблення твердих побутових відходів. Вимоги до технологічного проектування».
2. Біогазова установка для українського споживача. URL: <http://chz.org.ua/wp-content/uploads/2016/04/%D0%B1%D1%96%D0%BE%D0%B3%D0%B0%D0%B7%D0%BE%D0%B2%D0%B0-%D1%83%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%BE%D0%BA%D0%B0-%D0%B4%D0%BB%D1%8F-%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BE-%D1%81%D0%BF%D0%BE%D0%B6%D0%B8%D0%B2%D0%B0%D1%87%D0%B0.pdf>

УДК 332.3

МОРАТОРІЙ НА ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Балицька А.С., ст. гр. ГЗ-161,
Щербак Ю.В., викл. каф. геодезії, картографії та землеустрою
Чернігівський національний технологічний університет

Законопроектом № 9355-5 “Про внесення змін до розділу Х “Перехідні положення” Земельного кодексу України щодо продовження заборони відчуження сільськогосподарських земель“, Верховна Рада України 20 грудня 2018 року підтримала продовження мораторію на відчуження земель сільськогосподарського призначення до 2020 року [1]. До цього року чинний в Україні з 2001 року мораторій на купівлю-продаж земель сільськогосподарського призначення Верховна Рада продовжувала до 2019 року. На земельні ділянки, отриманні в порядку частин 6-9 статті 118 Земельного кодексу України, з цільовим призначенням «для ведення садівництва» та «для ведення особистого селянського господарства» мораторій не розповсюджується.

Кабінетом Міністрів України ухвалено до 1 березня 2019 року розробити і внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про обіг земель сільськогосподарського призначення [3]. Прийняття закону дозволить врегулювати на законодавчому рівні процедуру обігу земель сільськогосподарського призначення та розробити необхідні нормативно-правові акти для введення сільськогосподарських земель в економічний обіг.

Відповідно до запропонованої урядом моделі проведення земельної реформи, купувати землю, в разі скасування мораторію, зможуть винятково громадяни України – фізичні особи, при цьому максимальний поріг власності одного громадянина не перевищуватиме 200 га. У зв'язку з цим допускається можливість продажу земельних ділянок з урахуванням ряду обмежень невеликим господарствам – юридичним особам.

У пункті 15 розділу Х «Перехідних положень» Земельного кодексу України до набрання чинності законом про обіг земель сільськогосподарського призначення [3], але не раніше 1 січня 2020 року, забороняється внесення права на земельну частку (пай) до статутних капіталів господарських товариств; купівля-продаж земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної та комунальної власності, крім вилучення (викупу) їх для суспільних потреб; купівля-продаж або іншим способом відчуження земельних ділянок і зміна цільового призначення (використання) земельних ділянок, які перебувають у власності громадян та юридичних осіб для ведення товарного сільськогосподарського виробництва. Відповідно до частини 2 проекту Закону про ринок земель визначено положення для купівлі-продажу та відчуження іншими способами земельних ділянок сільськогосподарського призначення [2].